

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 02/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1116

“LÀM THẾ NÀO ĐỂ HÓA GIẢI OÁN THÙ”

Vấn đề “*Làm thế nào để hoá giải oán thù*” là vấn đề nghiêm trọng đối với tất cả chúng ta. Người hãm hại, gây chướng ngại cho chúng ta hay thậm chí người dạy chúng ta quá khắt khe thì chúng ta cũng sinh tâm oán thù. Người xưa nói: “*Giáo đa thành oán*”. Người xưa khuyên chúng ta không nên nhắc nhở người quá ba lần nhưng trong nhà Phật thì không như vậy, Hòa Thượng nói: “*Chúng ta nói một lần họ không nghe thì chúng ta nói ba lần, nói ba lần họ không nghe thì chúng ta nói 30 lần, 300 lần. Chúng ta nói đến khi nào người ta đuối, người ta không cho nói nữa thì thôi!*”. Đây là lòng từ bi vô hạn của nhà Phật. Chúng ta làm không vì “*danh vọng lợi dưỡng*”, chúng ta làm vì muốn tốt cho người nên chúng ta không ngại khó, ngại khổ.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta muốn hóa giải oán thù với người thì ngoài việc bao dung, nhẫn nại, chúng ta cần quan tâm, yêu thương, giúp đỡ họ. Chúng ta làm như vậy thì dần dần oan gia cũng sẽ cảm động, hồi đầu*”. Nhiều oan gia trái chủ nhìn thấy chúng ta tu hành tốt nên họ lại trở thành hộ pháp cho chúng ta. Họ không những không đối đầu mà họ còn giúp chúng ta tu hành, làm Phật sự.

Trước đây, Hòa Thượng nói: “*Oan gia trái chủ từ bi hơn chúng ta. Trong quá khứ, chúng ta đã dùng một dao đoạt mạng họ. Khi họ gặp lại chúng ta, họ thấy chúng ta đang tu hành thì họ chờ chúng ta tu hành có thành tựu. Nếu chúng ta thật tu, thật làm lợi ích chúng sanh thì họ sẽ làm hộ pháp cho chúng ta, chứ họ không còn là oan gia trái chủ. Nếu chúng ta không thật tu, thật làm, họ chờ mãi không thấy chúng ta có thành tựu thì họ mới ra tay*”. Chúng ta toàn tâm toàn ý vì Phật pháp, vì chúng sanh, vì lợi ích xã hội thì oan gia trái chủ cũng sẽ trở thành hộ pháp cho chúng ta. Chúng ta chân thật làm thì chúng ta sẽ chiêm nghiệm được điều này. Thần hộ pháp không phải là những vị Thần ở phương xa mà có thể chính là oan gia trái chủ của chúng ta. Chúng ta có chướng ngại là do chúng ta có tâm tư riêng.

Hòa Thượng nói: **“Người khác có ác ý với chúng ta chúng ta dùng thiện tâm đối với họ thì lâu ngày, dài tháng họ sẽ nhất định bị cảm hóa. Nếu chúng ta dùng ác ý với người mà người dùng thiện tâm đối với chúng ta thì chúng ta sẽ cảm thấy hổ thẹn và sám hối, quay đầu”**. Người dùng ác ý, làm mọi việc gây khó khăn, chướng ngại chúng ta nhưng chúng ta chỉ một mực dùng thiện tâm, bao dung, quan tâm, giúp đỡ thì họ sẽ dần được cảm hóa. Con thú hoang, cây cỏ còn có thể cảm hóa được huống chi con người. Con người có linh tính cao hơn, thiện căn sâu dày hơn nên chắc họ sẽ bị cảm hóa.

Thích Ca Mâu Ni Phật nói: **“Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành”**. Con người có tính Phật, có thiện căn rất sâu dày nên họ nhất định sẽ quay đầu. Người khác chưa quay đầu là vì chúng ta làm chưa đủ, tốt chưa đủ với họ. Chúng ta phải làm một cách quyết liệt chứ không phải chúng ta chỉ làm cho dễ coi. Chúng ta từ từ làm, từ từ chờ họ quay đầu thì chúng ta sẽ không có đủ thời gian. Chúng ta nghĩ năm sau chúng ta sẽ thay đổi thì khi từ thân đến chúng ta sẽ không trở tay kịp. Khi đến lúc phải chết mà chúng ta chưa muốn đi thì thân thể chúng ta sẽ cứng đờ.

Hòa Thượng nói: **“Tôi học Phật thuận tiện hơn tất cả mọi người là nhờ thiện căn trong đời quá khứ. Nghiệp chướng, phiền não của tôi rất sâu dày, trong đời sống tôi gặp nhiều khó khăn nhưng nhờ những duyên lành giúp tôi giác ngộ”**.

Hòa Thượng kể câu chuyện, khi Hòa Thượng đi học, người bạn nào mà Hòa Thượng ghét thì Hòa Thượng sẽ hại họ không ngóc đầu lên được. Một lần khi cả lớp đang thi vẽ, một người bạn của Hòa Thượng đang nhìn phong cảnh để vẽ thì Hòa Thượng liền vẽ người đó. Bức tranh của Hòa Thượng vẽ được điểm khá cao, khi mọi người khen bức tranh thì Hòa Thượng nói: **“Mọi người vẽ tĩnh vật còn tôi vẽ động vật”**. Ý Hòa Thượng nói người bạn đó là động vật.

Hòa Thượng nói: **“Tôi ước hiếp người đến như vậy! Người bạn làm phật ý tôi, ba ngày sau họ đã đến gặp tôi để xin lỗi. Tôi thì rất lâu sau mới tìm cách làm hòa”**. Hòa Thượng đang nói việc của Hòa Thượng để nhắc nhở chúng ta. Người ta làm chúng ta giận thì 3 ngày sau họ đã tìm cách làm hòa nhưng chúng ta giận người thì chúng ta giận suốt đời. Chúng ta có thể nhận lỗi trên miệng nhưng tâm chúng ta không thể quên, chúng ta vẫn ôm oán hận. Đây chính là nghiệp chướng khiến chúng ta vĩnh viễn không thể chuyển phàm thành Thánh. Tâm chúng ta như vậy thì chúng ta sẽ không thể vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc làm Bồ Tát Bất Thoái.

Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta: **“Nghe khen sợ, nghe lỗi vui. Bạn hiền đến, bạn xấu đi”**. Nếu chúng ta có thể làm được điều này thì chúng ta sẽ chuyển đổi được nghiệp chướng

sâu dày. Bồ Tát Thường Bất Khinh, khi gặp người khác thì lạy và nói: “*Tôi kính trọng Ngài vì Ngài sẽ thành Phật!*”. Khi bị đánh đuổi thì Ngài chạy ra xa quỳ lạy mà nói.

Chúng ta thường ngông cuồng, ngạo mạn, tự cho chúng ta là người biết, người giỏi. Chúng ta là người giỏi, người tài thì Phật Bồ Tát sẽ cử người đến để mời chúng ta giúp cho cộng đồng, xã hội. Người có tài đức thì Phật Bồ Tát đều biết rõ, Quý Thần đều kính sợ. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải cố gắng hoàn thiện mình để khi đủ duyên thì chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh. Chỉ sợ, khi cần thì chúng ta không có đủ tài đức phục vụ chúng sanh***”.

Hòa Thượng nói: “*Ngày trước, dù tôi nhục mạ thế nào thì anh bạn cũng không nói lại một câu. Ở sau lưng, anh vẫn tán thán tôi với mọi người. Khi tôi được các đồng học kể lại thì tôi cảm thấy vô cùng hổ thẹn. Tôi cũng không tặc, vì sau đó một học kỳ, tôi đã đến xin lỗi anh ấy. Về sau chúng tôi trở thành bạn bè tốt. Con người luôn có thể được cảm hóa. Tôi tu được pháp nhãn nhục là vì tôi học được ở người bạn này. Sau này, khi gặp người hãm hại, chướng ngại, nhục mạ, tôi một lời cũng không nói trả. Người ta đánh tôi, tôi cũng quyết không đánh trả!*”.

Chúng ta quán sát, đối với người chúng ta có lỗi thì chúng ta đã xin lỗi họ chưa? Đối với người ghét chúng ta chúng ta có dùng tâm bao dung, yêu thương, giúp đỡ họ chưa? Nếu chúng ta chưa làm thì chúng ta không thể hóa giải được oán thù. Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta còn có oán thù thì chúng ta vẫn phải quay lại thế gian này!***”. Tự chúng ta không đi chứ không phải do ai đó không cho chúng ta đi. Phật A Di Đà đến đón thì chúng ta cũng nói, chúng ta chưa đi được vì chúng ta phải trả xong mỗi thâm thù, đại hận.

Hòa Thượng nói: “*Một học kỳ sau, tôi mới có thể xin lỗi còn người bạn của tôi thì sau ba ngày đã đến xin lỗi tôi. Căn tánh của họ nhạy bén, thiện căn sâu dày hơn tôi. Trải qua một học kỳ thì tôi thật đã quay đầu. Chúng ta đã thật quay đầu chưa hay chúng ta vĩnh viễn không thể quay đầu?*”. Hòa Thượng học nhãn nhục từ chính người bạn, anh ấy bị gây chướng ngại, ức hiếp nhưng vẫn không nói một lời. Ở phía sau lưng, người bạn vẫn tán thán Hòa Thượng. Trước khi Hòa Thượng học Phật, đã có Bồ Tát thị hiện, đã có người làm ra biểu pháp tốt cho Ngài học tập. Hòa Thượng nói: “***Phật Bồ Tát vô địch nhân***”. Bồ Tát không có người đối đầu, các Ngài đã hóa giải tất cả oán thù. Chúng ta có oán thù, có người đối đầu thì chúng ta chắc chắn sẽ gặp chướng ngại, khó khăn.

Trong “***Đệ Tử Quy***” dạy chúng ta: “***Cho nên nhiều, nhận nên ít***”. Chúng ta cho đi nhiều nhưng nếu bắt đắc dĩ thì chúng ta mới nhận. Chúng ta nhận rồi thì chúng ta cũng sẽ cho đi. Hòa Thượng nói: “***Người được nhận quà thì họ sẽ vui!***”. Hôm qua, sau khi giảng bài xong,

tôi gói bánh chưng đến 9 giờ 30 đã xong một nồi bánh chưng 23 chiếc. Tôi tặng cho mỗi người một chiếc nhưng vẫn còn 16 chiếc. Sáng nay, tôi nghĩ đến sẽ tặng bánh cho một bác thợ và một bác hàng xóm, người đã tặng điện cho chúng ta vận hành vườn rau. Chúng ta thích được nhận quà thì người khác cũng thích được nhận quà. Chúng ta không chờ được tặng quà mà chúng ta tìm cách đi tặng quà.

Trước đây, Hòa Thượng nhắc nhở các nhà sư đang học giảng pháp là: “*Các vị muốn pháp duyên của các vị thù thắng thì khi các vị Thầy giảng Kinh, các vị đến sớm chỉnh trang pháp hội, đứng bên ngoài đón khách hoặc tốt hơn nữa thì các vị tặng họ một viên kẹo. Các vị kết duyên với người dù các vị giảng chưa hay thì họ cũng không nỡ đứng dậy đi về. Họ sẽ không nỡ làm tổn thương các vị!*”. Chúng ta có rất nhiều cơ hội để kết duyên lành với chúng sanh. Chúng ta thật làm thì sẽ thật có kết quả. Dịp Tết này, chúng ta có rất nhiều cơ hội tặng quà cho người, chúng ta chỉ tặng người chứ chúng ta không được có tâm “*có đi có lại*”.

Hòa Thượng nói: “*Tôi rất may mắn vì người bạn học đã thành tựu cho tôi tâm nhẫn nhục. Sau khi tôi học Phật, tôi cảm thấy người bạn học này đúng là một vị Bồ Tát hóa thân để độ cho tôi*”. Chúng ta có thành tâm, thành ý lâu dài thì đá sỏi cũng sẽ cảm động. Người ta dùng thiện tâm, thiện ý với chúng ta lâu ngày, dài tháng thì chúng ta cũng sẽ hổ thẹn, sám hối mà quay đầu. Trong lòng chúng ta còn có rất nhiều vết thương, chúng ta tưởng rằng chúng ta đã quên nhưng khi gặp lại người đó thì tất cả những việc xảy ra trong quá khứ hiện về một cách rõ ràng. Những việc trong quá khứ hiện về thì đây chính là sự chấp trước của chúng ta.

Chúng ta muốn hoá giải oán thù với chúng sanh thì chúng ta phải dùng thiện tâm làm tất cả những việc lợi ích chúng sanh, có thời gian rảnh thì chúng ta chuyên tâm niệm Phật. Bản thân tôi chiêm nghiệm thấy, chúng ta chỉ niệm Phật thôi chưa đủ, chúng ta phải dùng thiện tâm, thiện ý đối đãi với tất cả chúng sanh để thay đổi tâm xấu ác của mình. Chúng ta vừa thay đổi tâm xấu ác vừa niệm Phật. Chúng ta chỉ niệm Phật mà không làm việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta chỉ đang niệm Phật một cách cưỡng cầu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*